

§ 231 a. Skifteretten kan efter en skyldners begæring afsige kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at gældssanering vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold.

Stk. 2. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan i almindelighed ikke afsiges, såfremt der foreligger forhold som nævnt i § 197, stk. 2, nr. 2-6. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan i almindelighed endvidere ikke afsiges, såfremt skyldneren, skyldnerens ægtefælle eller samlever, jf. § 231, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen,

- 1) i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til bogføring, momsafregning, indeholdelse og afregning af A-skat, indsendelse af oplysninger til offentlige myndigheder eller lignende, eller
- 2) i øvrigt i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede den virksomhed, der er eller har været undergivet konkursbehandling, forsvareligt.

Stk. 3. Ved skifterettens afgørelse efter stk. 2, skal der lægges vægt på gældens alder.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan skifteretten nægte gældssanering, såfremt der foreligger andre omstændigheder, som taler afgørende imod gældssanering.

Stk. 5. Ved afgørelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel skal det ikke tages i betragtning, hvorvidt skyldneren har mulighed for eftergivelse efter andre regler.

Stk. 6. Gældssaneringssag efter reglerne i dette kapitel kan ikke indledes, hvis der inden for de seneste 10 år er afsagt kendelse om gældssanering for skyldneren efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 7. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan kun afsiges, for så vidt angår skyldnere, som er fysiske personer.

§ 231 b. Såfremt en skyldners gæld ikke i det væsentlige stammer fra erhvervsmæssig virksomhed, kan skyldneren kun under særlige omstændigheder meddeles gældssanering på andre betingelser og vilkår, end hvad der følger af reglerne om gældssanering efter kapitel 25-28.«

20. I § 232, *stk. 1*, ændres »i konkurs« til: »efter reglerne i dette kapitel«.

21. I § 232 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»*Stk. 2.* Under særlige omstændigheder kan skifteretten afsige kendelse om gældssanering på et tidligere tidspunkt end anført i stk. 1.«
Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

22. § 233 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 233. § 199, stk. 1, og § 200 finder tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er skyldneren under konkursbehandling, omfatter kendelsen om gældssanering alene fordringer, der er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, jf. dog § 30. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at kendelsen skal omfatte fordringer stiftet inden et af skifteretten andet fastsat tidspunkt, der dog ikke kan fastsættes til et tidspunkt senere end skifterettens afgørelse om at indlede sag om gældssanering, jf. § 206. Træffes sådan bestemmelse ikke, bortfalder krav på renter af de af kendelsen omfattede fordringer for tiden efter konkursdekrets afsigelse.

§ 233 a. §§ 208-208 b finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den genpart af bekendtgørelsen om proklama, som skifteretten efter § 208, stk. 3, sender til alle kendte fordringshavere, skal indeholde opfordring om at fremkomme med oplysninger om omstændigheder af betydning for afgørelsen af sagen, jf. § 231 a, stk. 1-4.

Stk. 3. For fordringer, der er anmeldt i skyldnerens konkursbo, bortfalder retten til dækning ikke, når begæring om gældssanering indgives, inden konkursboet er afsluttet.«

23. § 236, *stk. 2* og *3*, affattes således:

»*Stk. 2.* § 220, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Er skyldneren under konkursbehandling, afholdes omkostningerne ved behandlingen af en sag om gældssanering efter reglerne i dette kapitel af konkursboet efter § 93, nr. 2, i det omfang, der er dækning hertil af boets midler.

Stk. 3. Når den procent, hvortil fordringerne nedsættes, skyldnerens forhold eller omstændighederne i øvrigt taler derfor, kan skifteretten i forbindelse med sagens slutning bestemme, at omkostningerne skal erstattes af skyldneren.«

24. Efter § 236 indsættes:

»§ 236 a. § 228 finder tilsvarende anvendelse.